ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ତୃତୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ଦ୍ୱିଗୁଣ ଦର୍ଶନ

Jeff Pippenger
2023-11-25

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ବିଷୟକୁ ଉଦ୍ବୋଧନ କରୁଛୁ। ଯେମାନେ ନିଜ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଲୁକାଇଥାଏ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସେଠାରେ ଅଛି। ଆମେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ଏବଂ ପଦ ତେରରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବୁ।

> ତା'ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରିଦେଉଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ କରାଯିବ?" ଦାନିଏଲ 8:13।

ଏହି ପଦଟି "ତାହାପରେ" ଶବ୍ଦରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଦଶ ପଦରେ ଦାନିଏଲ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ସହିତ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି। ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦ ଦାନିଏଲ କେଉଁ ବର୍ଷରେ ସେହି ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେ ଏହା ଉଲାଇ ନଦୀ କୂଳରେ ପାଇଥିଲେ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ତୃତୀୟ ପଦରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନକୁ "ଦେଖନ୍ତି"। "ତାହାପରେ" ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଳାପକୁ "ଶୁଣନ୍ତି", ଯାହା ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ତାହାର ଉତ୍ତରରୁ ଗଠିତ। ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ ସେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନ, ଯାହାକି ସେ ସେମାତ୍ର "ଦେଖିଥିଲେ", ତାହା କ'ଣ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ବୋଲି ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ତୃତୀୟରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଦର୍ଶନ "ଦେଖିଥିଲେ", ଏବଂ ସେ ଯେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂଳାପ "ଶୁଣିଥିଲେ"—ଏହି ଦୁଇଟିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଦର୍ଶନ।

> କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି। ମାଥିଉ 13:16।

ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, "ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ," ଏବଂ ଏଠାରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟି, ଷୋଡଶ ପଦରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଅଟେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି; ସେ ଡାକି କହିଲେ, ଗବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇ ଦିଅ। ଦାନିଏଲ 8:16।

ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦକୁ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ "vision" ଭାବେ ଅନୁବାଦ କରିବାର ଫଳରେ, Leviticus twenty-six ର "seven times" "ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚିଥିବା" ହୋଇଗଲା। ଯେହେତୁ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନକାରୀମାନେ କେବଳ ଉପରିପଟ ଦେଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦକୁ ଏକେଇ ଶବ୍ଦ ବୋଲି ଗଣନା କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏହା କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜ ଅନର୍ଥକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି।

> "କେବଳ ପୃଷ୍ଠଭାଗକୁ ଛୁଇଁ ଯାଇଲେ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଉପକାର ହେବ। ତାହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାଶୀଳ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଗଭୀର, କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ ଆବଶ୍ୟକ। ବାକ୍ୟରେ ଏମିତି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ପୃଷ୍ଠଭାଗତଳରେ ଗୁପ୍ତ ଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁର ଶିରାସଦୃଶ। ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ସୁଣା ଓ ରୂପା ପାଇଁ ଖନନ କରେ, ସେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଜିବା ଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତ ଧନସମ୍ଭାରର ଆବିଷ୍କୃତ ହୁଏ। ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅ, ସତ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ଶାସ୍ତ୍ର ପଦ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିବାର ଚାବି ଅଟେ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହାର ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଗୁପ୍ତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଆମର ବୁଝାମଣ ପାଇଁ ବାକ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଏ: 'ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଆଲୋକ ଦେଇଥାଏ; ଏହା ସରଳମନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥାଏ।'" Fundamentals of Christian Education,

390.

ଆମେ ସୂଚିତ ହୋଇଛୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି," ଏବଂ ଯଦି ଆମେ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ବାଛିନେଉ, ତେବେ ଆମେ ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଲାଓଦିକୀୟ ଅନ୍ଧତା ଆଣିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବୁ। ପୁରାତନ ପ୍ରବଚନ ହେଉଛି, "ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଭଳି ଅନ୍ଧ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି।"

"ଏହି ଜୀବନ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଆସନ୍ତା ଜୀବନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ନିମନ୍ତେ ମଣିଷମାନେ ବୁଝିବାକୁ ଯେତେ ସମସ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, ସେସବୁ ବାଇବେଲରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବୁଝାଯାଇପାରେ। ଯେ କେହି ତାହାର ଶିକ୍ଷାକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାର ମନୋଭାବ ନେଇଥାଏ, ସେ ବାଇବେଲରୁ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ପଢ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାରୁ କୌଣସି ଉପକାରକ ଚିନ୍ତା ଲାଭ କରିବା ବିନା ରହିପାରିବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା କେବଳ ଅବସରେ-ଅବସରେ କିମ୍ବା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ଏହାର ମହାନ ସତ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀ ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ, ତ୍ୱରାତ୍ୱରି କିମ୍ବା ଅସାବଧାନ ପାଠକ ତାହାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ। ଏହାର ଅନେକ ଧନରାଶି ପୃଷ୍ଠପଟର ବହୁତ ତଳେ ଲୁଚି ରହିଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ଅଧ୍ୟବସାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବେଷଣା ଓ ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ମିଶି ସେହି ମହାନ ସମଗ୍ରତାକୁ ଗଢ଼ି ତୋଳେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରି ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, 'ଏଠି ଅଳ୍ପ, ଓ ସେଠି ଅଳ୍ପ।' Isaiah 28:10."

"ଏପରିଭାବେ ଖୋଜି ମିଳାଇ ଏକତ୍ର କରାଗଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖାପ ଖାଇଥିବା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁସମାଚାର ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାରମାନଙ୍କର ଏକ ପୂରକ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତ୍ୟର ବିକାଶ। ଯେହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତଥ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ଅର୍ଥବହନ ଅଛି। ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଠନ, ଯୋଜନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନ—ଉଭୟରେ—ତାହାର ରଚୟିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି। ଏପରି ଗଠନକୁ ଅନନ୍ତଙ୍କର ମନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମନ ନ ଚିନ୍ତନ କରିପାରିଥାନ୍ତା, ନ ଗଢ଼ିପାରିଥାନ୍ତା।" Education, 123.

ଦାନିଏଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଦର୍ଶନ" ଶବ୍ଦଟି ଦଶଥର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଦଶଥରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଶବ୍ଦଦ୍ୱୟର ଅର୍ଥ ଏକ ନୁହେଁ। ଯଦି ସେମାନେ ଏକେ ଅର୍ଥ ବୋଝାଉଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦଶଟି ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ମାତ୍ର ଏକେ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତେ। ଦାନିଏଲ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଲେଖିଥିଲେ, କାରଣ ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକର ନିଜସ୍ୱ ଅର୍ଥ ରହିଛି; ତାହାର ଗୋଟିଏ ଦାନିଏଲ "ଦେଖିଥିବା" ଏକ ଦର୍ଶନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ସେ "ଶୁଣିଥିବା" ଏକ ଦର୍ଶନକୁ। ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ "ଦର୍ଶନ" ଭାବେ ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଟି châzôn, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ "ଏକ ଦୃଶ୍ୟ", କିମ୍ବା "ଏକ ଦର୍ଶନ", "ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ" କିମ୍ବା "ଏକ ଈଶ୍ୱରବାଣୀ"। ଏହାର ସଂଜ୍ଞା ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏହାକୁ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଆଧାରରେ ମୁଁ ଏହାକୁ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନ" ବୋଲି କହେ।

ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ପ୍ରଥମ ପଦରେ, ଦାନିୟେଲ କହନ୍ତି, "ମୋ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା," ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦରେ ସେ ଦୁଇଥର କହନ୍ତି ଯେ ସେ "ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି।" ପରେ ତେରୋଟିଏ ପଦରେ, "ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ" ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ। ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକରେ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "châzôn" ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି। ପରେ ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ, ଆମେ ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ସମୟକୁ ପହଞ୍ଚୁଁଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦଟିକୁ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ସହ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ; କାରଣ ସେ କହନ୍ତି, "ମୁଁ"..."ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖି ତାହାର ଅର୍ଥ ଖୋଜିଲି।" ଦାନିୟେଲ châzôn ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିସାରିବା ପରେ, ସେ ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ତାହା ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ଏହା ଏକ ସେହିପରି ସତ୍ୟ, ଯାହା ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ଗୁପ୍ତ ରହିବା ବିଷୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ସମ୍ପର୍କ ରଖେ।

ସେ ସତରହ ଓ ଛବିଶ ପଦରେ ମଧ୍ୟ châzôn ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ "ଦର୍ଶନ" ଶବ୍ଦଟି ଦଶଥର ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଉପସ୍ଥିତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାତଟିକୁ châzôn ଶବ୍ଦଟି ସୂଚିତ କରେ। "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟିକୁ ଦାନିଏଲ ଚାରିଥର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଅନ୍ୟ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି mar'eh, ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ "ଆକୃତି"।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ châzôn ସାତଥର ମିଳେ, ଏବଂ mar'eh ଚାରିଥର ମିଳେ; ଏହି ଉଭୟ ମିଶି ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦ "vision" ଯେ ଦଶଥର ଆସିଛି, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସାତ ସହ ଚାରି ହେଉଛି ଏଗାର, କାରଣ ଦାନିୟେଲ mar'eh ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ, ତାହାର ସଂଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ହିଁ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି; କାରଣ ପନ୍ଦରତମ ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର châzôn ଦର୍ଶନର "ଅର୍ଥ ଖୋଜୁଥିଲେ," ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ "ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିସଦୃଶ" ଜଣେ "ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ।" "appearance" ଶବ୍ଦଟି mar'eh ଅଟେ। ଏହିପରି, ଦାନିୟେଲ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ mar'eh କୁ ଚାରିଥର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏକଥର ଏହାର ପ୍ରାଥମିକ ସଂଜ୍ଞା "appearance" ସହ ସମ୍ମତିରେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ଓ ଅନ୍ୟ ତିନିଥର ଏହାକୁ "vision" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

ମୁଁ କିଙ୍ଗ୍ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲ୍‌ର ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସମାଲୋଚନା ସୂଚାଇ ନାହିଁ। ତଥାପି, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ତେରୋତମ ପଦରେ କିଙ୍ଗ୍ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଶବ୍ଦ ("ବଳିଦାନ") ମିଳେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ କହେ ଯେ, ଏହା "ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ।" ପ୍ରେରଣା ଆହୁରି କହେ ଯେ, ଏହି ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦ "ମାନବୀୟ ପ୍ରଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା।" ସେହି ଏକେ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦକୁ ଏକେ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦରୂପେ ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ଭେଦକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା କାହିଁକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ, ତାହାର କାରଣ ଗଭୀର ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

> ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ମୁଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖି ତାହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ମୋର ସାମ୍ନାରେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିପରି ଜଣେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ। ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇର ତଟଦ୍ୱୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ଡାକି କହିଲେ, "ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇଦିଅ।" ଦାନିଏଲ 8:15, 16.

ଦାନିଏଲ୍ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏମାତ୍ର "ଦେଖିଥିବା" "châzôn vision"ର "ଅର୍ଥ ଖୋଜୁଥିଲେ," ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଗାବ୍ରିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ସେ ଏମାତ୍ର "ଶୁଣିଥିବା" "mar'eh vision" ବୁଝାଇଦିଅନ୍ତୁ। ଦାନିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ Palmoni (that certain saint which spake) ଭାବେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ "mar'eh vision" ବୁଝାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, "châzôn vision"କୁ ନୁହେଁ। ପନ୍ଦର ଓ ଷୋଳ ପଦରେ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍‌ଙ୍କ ପାଇଁ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ, ସେ ଦାନିଏଲ୍‌ଙ୍କୁ "mar'eh vision" ବୁଝାଇବେ; ଏହି ସେହି ଶବ୍ଦ ଯାହାକୁ "vision" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯାହାର ଅର୍ଥ "appearance", ଦାନିଏଲ୍ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନ ନୁହେଁ। ଗାବ୍ରିଏଲ୍‌ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ ନ କଲେ, Leviticus twenty-sixର "seven times" ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସାମ୍ନାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୁଚି ରହେ।

ଛବିଶତମ ପଦରେ "ଦର୍ଶନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଉଭୟ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ଏକେ ପଦରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଦ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ସତ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବାର ପ୍ରମୁଖ କୁଞ୍ଜୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯାଏ।

> ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ ବିଷୟକ ଯେ ଦର୍ଶନ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ସତ୍ୟ; ତେଣୁ ତୁମେ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର, କାରଣ ଏହା ବହୁ ଦିନ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଦାନିଏଲ 8:26.

ଛବିଶତମ ପଦରେ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ" ହେଉଛି mar'eh ଦର୍ଶନ, ଯାହାର ଅର୍ଥ "ଦେଖା" କିମ୍ବା "ପ୍ରକାଶ"; କିନ୍ତୁ ଯେହି ଦର୍ଶନକୁ "ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ" କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେହିଟି ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର

châzôn ଦର୍ଶନ। "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନ" ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗଟି ହିଁ ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପୃଥକ କରେ ଏବଂ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ଏହା ବାଇବେଲ ରଚନାରେ ମାନବୀୟ ତତ୍ତ୍ୱର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦ୍ୱାରା ତାହା କରେ। ସେହି ମାନବୀୟ ତତ୍ତ୍ୱରେ କେବଳ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ବାଇବେଲର ବଚନଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖି ରଖିଥିଲେ, ବରଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ବାଇବେଲକୁ ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ। ବାଇବେଲ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି, ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ଏକ ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ମାନବତ୍ୱ ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ, ଆଦମ ପାପ କରିବା ପରଠାରୁ, ବାଇବେଲକୁ ଲେଖି ରଖିଥିବା ଏବଂ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରିତ ହୋଇଆସିଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ବାଇବେଲ—ଉଭୟେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ; କାରଣ ଏହି ସଂଯୋଗର ଦୈବତ୍ୱ ସଦା ସରୀରରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଯେକୌଣସି ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପ୍ରଭୁତ୍ୱ କରିଥିଲା।

> ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦାସ, ପ୍ରେରିତ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପାଇଁ ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିବା ପୌଲ, (ଯାହାକୁ ସେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ,) ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଯିଏ ଶରୀରାନୁସାରେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ରୋମୀୟ 1:1–3।

"ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବୋଲି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃପୁନି ପାଇଯାଏ, ଏବଂ ଏହା ସଦା "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି ଏହା ଛବିଶତମ ପଦରେ ଅଛି, ଏବଂ ଯେପରି ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକର ସୃଷ୍ଟିବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ବାରମ୍ବାର, "ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ ହେଲା...." ବୋଲି କହି, ଏହାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃପୁନି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ବାସ୍ତବରେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରସଙ୍ଗିକତା ଅଛି (ଏବଂ ଏହି ସତ୍ୟଟି ବୁଝିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ), ବାଇବେଲରେ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବୋଲି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ନହୋଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ସ୍ଥାନ (ଯେପରି ଏହା ଛବିଶତମ ପଦରେ ଅଛି), ହେଉଛି ଦାନିୟେଲ ଆଠର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ। ସେଠାରେ, ଏବଂ କେବଳ ସେଠାରେ ହିଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ କେବଳ "ଦିନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି।

> ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ। ଦାନିଏଲ 8:14.

ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପରେ, ଦାନିଏଲର ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ, ହିବ୍ରୁ ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" କୁ ସଦାଯେପରି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ଯେହି ପଦ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଭିତ୍ତି, ସେହି ପଦରେ ଏହି ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ କେବଳ "ଦିନ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। କେଉଁ ପ୍ରଭାବରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ଅନୁବାଦକମାନେ ଏପରି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବିରୋଧାଭାସ ସୃଷ୍ଟି କଲେ? ସେମାନେ ଛବିଶମ ପଦରେ ଏହି ବାକ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ ବାଇବେଲର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଏ, ସେହିପରି ଅନୁବାଦ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଛବିଶମ ପଦରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ପୂର୍ବରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ, ସେମାନଙ୍କର ମାନବୀୟତା ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଉପରେ ଏକ ବିଶେଷ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆରୋପ କଲା। ଏବଂ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନରେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ (ବଳିଦାନ) ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ବାଇବେଲରେ ଯୋଡ଼ାଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ଓ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ। ଏପରି କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ କ'ଣ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଷୋଳହମ ପଦରେ, ଯୀଶୁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ mar'eh ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଯଦ୍ୟପି ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଇତିହାସର châzôn ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ଛବିଶମ ପଦ କୁହେ ଯେ "ଯେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର ଦର୍ଶନ କୁହାଯାଇଥିଲା" ତାହା "ସତ୍ୟ" ଥିଲା। châzôn ଦର୍ଶନ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ "ଦୃଶ୍ୟ" ଥିଲା, କିନ୍ତୁ mar'eh ଦର୍ଶନ "କୁହାଯାଇଥିଲା," କାରଣ ତାହା ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିଲା। ତାହା ଚଉଦମ ପଦରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପାଲ୍ମୋନି କହିଥିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଛବିଶମ ପଦ "ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତ" ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରେ, ଏବଂ ଏହାକୁ ସେହି

ଦର୍ଶନ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା “କୁହାଯାଇଥିଲା”, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନର ଭିନ୍ନତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଯେ ଦର୍ଶନ ଦାନିଏଲ “ଦେଖିଥିଲେ”, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, ସେହି ଦର୍ଶନ, ଯେ ଦର୍ଶନ “କୁହାଯାଇଥିଲା” ଏବଂ ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ “ଶୁଣିଥିଲେ”, ତାହାଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଥିଲା। ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଯେ ଦର୍ଶନ ଦାନିଏଲ “ଶୁଣିଥିଲେ”, ସେହି ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହିଁ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଥିଲା।

ପବିତ୍ର ବାଇବେଲ୍‌ର ରଚନାରେ ଯେ ମାନବତା ସହଭାଗୀ ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଦାନିଏଲ୍‌ର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ଦର୍ଶନ” ଶବ୍ଦଟିକୁ ଦଶଥର ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କରିବା ସମୟରେ “ଦେଖାଯାଇଥିବା” ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ଓ “ଶୁଣାଯାଇଥିବା” ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ଦେଇଥିଲେ। ଏପରି କରି ସେମାନେ ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପକୁ ଆବୃତ କରିଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଦାନିଏଲ୍‌ଯେ ଦର୍ଶନଟି “ଶୁଣିଥିଲେ” ତାହାକୁ ବୁଝିବା, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନଟି “ଦେଖିଥିଲେ” ତାହାକୁ ବୁଝିବାଠାରୁ ଉପରେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଚାର କରିପାରୁ ଯେ ଗବ୍ରିଏଲ୍‌ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟନିଯୁକ୍ତି ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କ’ଣ କରନ୍ତି।

> ଏହିପରି ସେ ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ଦାଁଡ଼ିଥିଲି ସେଠାକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆସିବାମାତ୍ରେ ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ବୁଝ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଅନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଅଟେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଭୂମି ଦିଗରେ ମୁହଁ କରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଉଠାଇ ସିଧା କରି ଦାଁଡାଇଦେଲେ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ଶେଷ ପରିଣତିରେ ଯାହା ଘଟିବ, ମୁଁ ତୋତେ ତାହା ଜଣେଇବି; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଅନ୍ତ ହେବ। Daniel 8:17–19.

ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଏବେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ସତ୍ୟ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତର ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ସେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନ, ଚାଜୋନ୍ ଦର୍ଶନ, “ଶେଷ କାଳରେ” ହେବ। ପରେ, ଯେବେ ଦାନିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲେ, ଗାବ୍ରିଏଲ୍ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି ତାଙ୍କୁ ସିଧା ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରିଦେଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଦିଅନ୍ତି, “ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଣାଇଦେବି।”

ସେହି କାମଟି ହେଉଛି ଯାହା ପାଲ୍ମୋନି (ଖ୍ରୀଷ୍ଟ) ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ, “ଗାବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ପ୍ରଭାତମାନଙ୍କର mar’eh ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇଦେ।” ଗାବ୍ରିଏଲ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ “କ୍ରୋଧର ଅନ୍ତିମ ପରିଣତିରେ କ’ଣ ହେବ” ଜଣାଇବେ। ଏହା ନିଅ! ସେଠି ହେଉଛି ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର “ସାତ ଥର”! ଏହା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ଗୁପ୍ତ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଗାବ୍ରିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପୁନଃପୁନି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ଲେଖନୀରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ! ସେହି ପ୍ରଣାଳୀ ହେଉଛି, “ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ।”

ଉରିଆ ସ୍ମିଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ “Thoughts on Daniel and the Revelation” ପୁସ୍ତକରେ (ଯାହା ସମସ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ, ପରିଚିତ ହେବା ଉଚିତ), ସ୍ମିଥ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ସତରରୁ ଉଣେଇଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷୟରେ ଏଭଳି ମନ୍ତବ୍ୟ କରନ୍ତି:

> “ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଶେଷ ହେବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧର ଅନ୍ତିମ ଶେଷରେ କ’ଣ ଘଟିବ ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ—ଏହି ସାଧାରଣ ଘୋଷଣା ସହିତ ସେ ଦର୍ଶନର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ପ୍ରବେଶ କରେ। ‘କ୍ରୋଧ’ ବୋଲି ଯାହା କୁହାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ସମୟାବଧିକୁ ଆବର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କେଉଁ ସମୟ? ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଇସ୍ରାଏଲକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତାର କାରଣରୁ ସେ ନିଜର କ୍ରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଢାଳିଦେବେ; ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ‘ଇସ୍ରାଏଲର ଅପବିତ୍ର ଦୁଷ୍ଟ ଅଧିପତି’ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ: ‘ମୁକୁଟପଗଡ଼ିକାକୁ ହଟାଇଦେ, ଏବଂ ମୁକୁଟକୁ ଖୋଲିନେଅ.... ମୁଁ ତାହାକୁ ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି; ଏବଂ ଯାହାର ଅଧିକାର, ସେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ସେହିଁକୁ ଦେବି।’ Ezekiel 21:25–27, 31.

> "ଏଠାରେ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସମୟ ଅଛି; ସେହି ସମୟ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ କରାଯିବ। ଇସ୍ରାଏଲ ବାବିଲନର ରାଜ୍ୟର ଅଧୀନ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମୁକୁଟଭୂଷଣ କାଢ଼ି ନିଆଗଲା, ଏବଂ କିରୀଟ ଅପସାରିତ ହେଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦଟି ଯେପରି ତିନିଥର ପୁନରୁକ୍ତ ହୋଇଛି, ସେହିଅନୁସାରେ ଏହା ପୁନର୍ବାର ମେଦୀୟ ଓ ପାରସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପୁନର୍ବାର ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓଲଟାଯାଇଲା। ପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ, ଶୀଘ୍ରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଲେ; ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଶାବ୍ଦିକ ବଂଶର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଛି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଧୀନତାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ରହିବେ ମଧ୍ୟ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବ ନାହିଁ,—ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ବୈଧ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ମେସିଆ, ଶାନ୍ତିର ରାଜକୁମାର, ଆସିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେହି ସିଂହାସନ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ। ତେବେ ସେହି କ୍ରୋଧର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ। ଏହି ସମୟର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ସେଥିକିଏ ଦୂତ ଏବେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 201, 202.

ସ୍ମିଥ୍ ଯେ "କ୍ରୋଧ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଇ. ପୂ. ୬୭୭ ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଆସୀରୀୟମାନେ ମନସ୍ସୀଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ। ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସ୍ମିଥ୍ ଇ. ପୂ. ୫୮୬ ମସିହାରେ ଜିଦକୀୟଙ୍କ ପତନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ପଦ ଊନେଇଶର "କ୍ରୋଧ" କାଳର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ତାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି। ପଦଟି "କ୍ରୋଧର ଶେଷାନ୍ତ" ବୋଲି ଯାହା କହେ, ତାହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ—ସ୍ମିଥ୍ ସେହି ବିଷୟକୁ କୌଣସିଭାବେ ଆଲୋଚନା କରୁନାହାନ୍ତି। ସେ ଏହାକୁ କେବଳ "କ୍ରୋଧ" ଭାବେ ଧରିନିଅନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯଦି କ୍ରୋଧର ଏକ "ଶେଷାନ୍ତ" ଅଛି, ତେବେ ବ୍ୟାକରଣ ଓ ତର୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଅନିବାର୍ୟଭାବେ କମ୍ ସେ କମ୍ କ୍ରୋଧର ଏକ "ପ୍ରଥମାନ୍ତ" ମଧ୍ୟ ଥିବା ଉଚିତ। ସ୍ମିଥ୍ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସତରି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ଇ. ପୂ. ୬୦୬ ମସିହାରେ, ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନବୂଖଦ୍ନିଜ୍ଜରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ ସହିତ ହୋଇଥିଲା; ତଥାପି ସେ "କ୍ରୋଧ" କାଳର ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁକୁ ନବୂଖଦ୍ନିଜ୍ଜରଙ୍କ ତୃତୀୟ ଆକ୍ରମଣରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ, ଯାହା ଯିହୂଦାର ଶେଷ ରାଜା ଜିଦକୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିଲା।

> "ଯଦିଓ ଆମେ ତାଙ୍କର [ଦାନିୟେଲଙ୍କର] ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଜୀବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବାଠାରୁ ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିବରଣୀ ପାଉଛୁ, ତଥାପି ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଓ ବଂଶପରିଚୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଯାଇଛି, କେବଳ ଏତିକି ବ୍ୟତୀତ ଯେ ସେ ରାଜବଂଶୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଥିଲେ, ସମ୍ଭବତଃ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହର, ଯାହା ଏହି ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ପ୍ରଥମେ ବାବିଲର ରାଜା ନବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଆରମ୍ଭକାଳରେ, ଖ୍ରୀ.ପୂ. 606ରେ, ଯିହୁଦାର ଅଭିଜାତ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ପାଆନ୍ତି। ଯିରିମିୟ ଓ ହବକ୍କୂକ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିଲେ। ଯିହିଜ୍କିଏଲ ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର କିଛି ପରେ ଓବଦିୟ; କିନ୍ତୁ ଏହି ଉଭୟେ ଦାନିୟେଲଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଓ ଗୌରବମୟ କାର୍ଯ୍ୟଜୀବନର ଶେଷ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ଆଗରୁ ନିଜନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ। କେବଳ ତିନିଜଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିଲେ—ହାଗ୍ଗୟ ଓ ଜଖରିୟ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 520–518 ମଧ୍ୟରେ ସମସାମୟିକ ଭାବରେ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାର ପଦରେ ସେବା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ମଲାଖୀ, ପୁରାତନ ନିୟମର ଶେଷ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯିଏ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 397 ଚାରିପାଖାରେ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଥିଲେ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 19.

ସ୍ମିଥ ଊନବିଂଶ ପଦ୍ୟର "କ୍ରୋଧ"କୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଏକ ସମୟାବଧି ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ। ସେ ଡାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ ପଦ୍ୟ ତେରର ସହମତିରେ ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳିତ ହେବାର କାଳ ଭାବେ ଠିକ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଶେଷ ସୀମାବିନ୍ଦୁକୁ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ଭାବେ ଠିକ୍ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ।

ସ୍ମିଥ୍ ଅଂଶତଃ ସଠିକ୍ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗମାନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଯାହା ଥିଲା, ସେହିକାମ କରି ସେ ସତ୍ୟକୁ ଚୁକିଗଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କର ଇତିହାସ-ବୁଝାମଣାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ଦେବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ଇତିହାସକୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ଦେଲେ। ଯଦି ଆମେ ବାଇବେଲକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପରିଭାଷିତ କରିବାକୁ ଦେଉ, ତେବେ ଇତିହାସକୁ ଅନୁଧାବନ

କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ ସଠିକ୍ ସୂଚନା ରହିବ।

ବାଇବେଲ ଶିଖାଏ ଯେ ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପରାଜିତ ହୁଏ, ସେ ସେହି ଜଣଙ୍କର ଦାସ ଅଟେ।

> ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଥିବା ବେଳେ, ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଦୁର୍ନୀତିର ଦାସ ଅଟନ୍ତି; କାରଣ ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ପରାଜିତ ହୁଏ, ସେହିଦ୍ୱାରା ସେ ବନ୍ଧନରେ ଆଣାଯାଏ। ୨ ପିତର ୨:୧୯।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୬୭୭ ମସିହାରେ ମନଶ୍ଶେଙ୍କୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇଥିଲା। ସେଠାରେହିଁ ଯୁଦା ପରାଜିତ ହେଲା ଏବଂ ବନ୍ଧନରେ ଆଣାଗଲା। ଏହାହିଁ ସେହି ଆରମ୍ଭିକ ବିନ୍ଦୁ, ଯାହା 1843 ଏବଂ 1850 ଉଭୟ ଚାର୍ଟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସଠିକ୍ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି। ସ୍ମିଥ୍ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ, ପଦ ତେରର "ଦଳନ"ର ଆରମ୍ଭକୁ ଯୁଦାର ଶେଷ ରାଜା ସିଦ୍କିୟଙ୍କ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ସିଦ୍କିୟ ଏକ କ୍ରମଶଃ ଅଗ୍ରଗତ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଶେଷ ଥିଲେ, ଆରମ୍ଭ ନୁହେଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ବାବିଲୋନରେ ମନଶ୍ଶେଙ୍କ ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଆଗାମୀ କାହାଣୀର ଏକ "ଅଗ୍ରଦାନ" ଥିଲା। "ଅଗ୍ରଦାନ" ହେଉଛି ଏକ ପୂର୍ବ ଅର୍ଥପ୍ରଦାନ, ଏବଂ ଏହା ଏମିତି ଏକ କ୍ରୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥପ୍ରଦାନ ଅନୁସରଣ କରିବ।

> "ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଓ ଉପଦେଶ ଜାରି ରଖିଲେ; ନିର୍ଭୟଭାବେ ସେମାନେ ମନଶ୍ଶି ଓ ତାହାର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ କହିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କୁ ତୁଚ୍ଛଜ୍ଞାନ କରାଗଲା; ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗାମୀ ଯିହୁଦା କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲା ନାହିଁ। ଯଦି ସେମାନେ ଅନୁତାପହୀନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅବିରତ ରୁହନ୍ତି, ତେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ତାହାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପୂର୍ବସୂଚନା ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରଭୁ ଅଶ୍ଶୂରୀୟ ସୈନିକମାନଙ୍କ ଏକ ଦଳଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ; ସେମାନେ 'ତାଙ୍କୁ ବେଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ,' ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା। ଏହି କ୍ଲେଶ ରାଜାଙ୍କୁ ସଚେତନ କଲା; 'ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିନୟପୂର୍ବକ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ଓ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବହୁତ ନମ୍ର ହେଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ, ଓ ତାଙ୍କର ବିନତି ଶୁଣି, ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମରେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଆଣିଦେଲେ। ତାହା ପରେ ମନଶ୍ଶି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର।' 2 ଇତିହାସ 33:11–13। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନୁତାପ, ଯେତେ ସ୍ମରଣୀୟ ଥିଲା ମଧ୍ୟ, ବର୍ଷବ୍ୟାପୀ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାଜନିତ ଆଚରଣର ଦୂଷିତକାରୀ ପ୍ରଭାବରୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଥିଲା। ଅନେକେ ଠୋକର ଖାଇ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ, ପୁନରାୟ କେବେ ଉଠିବାକୁ ନୁହେଁ।" Prophets and Kings, 382.

ମନଶ୍ଶେ "ସାତ କାଳ"ର "ଶାପ" ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା "ଅଗ୍ରିମ ଦେୟ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ, ଯାହା ଶେଷ "କ୍ରୋଧ" ଥିଲା; କାରଣ "ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ" ତ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 723 ମସିହାରେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ପରେ ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ପଦଚ୍ୟୁତି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯିରିମିୟ ଯେ ସତୁରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେହିଥିର ଆରମ୍ଭ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 606 ମସିହାରେ ହେଲା। ଯେହୋୟାକୀମଙ୍କ ପରେ ଦୁଇ ରାଜା ବିତିଲାପରେ, ଯିରୁଶାଲେମ ଧ୍ୱଂସ ହେଲା, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଶେଷ ରାଜା, ସିଦ୍କିୟ, ନିଜ ପୁଅମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଧ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ; ପରେ ତାଙ୍କ ଆଖି ଫୁଟାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ବାବିଲକୁ ନିଆଯାଇଲା।

ସ୍ମିଥ୍ ସମଗ୍ର ପ୍ରଗତିଶୀଳ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜେଦେକିୟାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ନିଜ ଅନୁମାନର ପ୍ରମାଣବାକ୍ୟ ଭାବେ ଜେଦେକିୟାଙ୍କ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଯିଏ "ଦୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର ରାଜକୁମାର" ଥିଲେ, ସେହି ଜେଦେକିୟାଙ୍କ ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ଏକ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୂଦାର ମୁକୁଟ ହଟାଇ ଦିଆଯିବ। ସ୍ମିଥ୍ କହିଥିଲେ, "ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଅଧୀନତାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦାଉଦଙ୍କ ସିଂହାସନ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେପରି ରହିବେ,—ଯାହାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ, ମଶୀହା, ଶାନ୍ତିର ରାଜକୁମାର, ଆସିବେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ।" ଡାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ତେରୋ ଓ ଚଉଦର ପୂରଣରେ, ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଥିଲେ।

> ମୁଁ ରାତ୍ରିର ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖୁଥିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗର ମେଘମାନଙ୍କ ସହ ଆସିଲେ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନଦିନବାସୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିକଟକୁ ଆଣାଗଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର, ମହିମା, ଓ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଜାତିମାନେ ଓ ଭାଷାମାନେ ତାଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତୁ; ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଅଧିକାର, ଯାହା କେବେ ବିଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର, ଯାହା କେବେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ ୭:୧୩, ୧୪।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତି ଯେ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ଏବଂ ପଦ ତେର ଓ ଚଉଦ, 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା।

> "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶୋଧନ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ କରିବା—ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପୁରାତନଦିନର ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା—ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13 ରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ—ଯାହା ମାଲାଖି ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବକଥିତ ହୋଇଥିଲା—ଏସବୁ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଏକେ ଘଟଣାକୁ ମଧ୍ୟ ମାଥିଉ 25 ରେ ଥିବା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରଙ୍କ ବିବାହକୁ ଆସିବା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 426.

ସ୍ମିଥ "କ୍ରୋଧର ଶେଷ ଅନ୍ତ"ର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିନଥିଲେ। ସେ ସେହି ବାଇବେଲୀୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଏଡ଼ାଇ ଗଲେ, ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲା ଯେ ମନଶ୍ଶୀର ସମୟରେ ଯିହୁଦା ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ସିଦିକିୟଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଦୁଇ ରାଜାର ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ଯେ ସିଦିକିୟ ନିଜ ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ପୂର୍ବରୁହିଁ ଯିହୁଦା ବାବିଲର ଅଧୀନତାରେ ଥିଲା। ଏପରି ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅପସ୍ଥାପନ ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ସେ ତଥାପି କହିଲେ, "ଏଠାରେ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସେହି କାଳାବଧି ଅଛି; ସେହି କାଳାବଧି, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପାଦତଳରେ ଦଳିତ କରାଯିବ।" ଏହିପରି, ସେ ସରାସରି "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ସେହି କାଳାବଧି"କୁ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠ ଓ ପଦ ତେରର "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିଛନ୍ତି। ପଦ ଚଉଦର ଉତ୍ତର ଥିଲା—ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ବାବିଲୋନୀୟ ଦାସ୍ୟତ୍ୱରେ ଛିଣ୍ଡାଇଦିଆଯିବା ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଇତିହାସ ଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀ.ପୂ. 677ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଲା। ସେହି କାଳାବଧି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ସମାନ, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ" ଅଟେ। 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ସେହି ସମୟାବଧିର ସମାପ୍ତି ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ତେଇଶ ଶତ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭାତର "mar'eh vision" ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କଲା।

ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଗାବ୍ରିଏଲ ଯାହା କଲେ, ତାହା ହେଲା ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ର ସମାପ୍ତି-ତାରିଖ ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା। ସେ କେବଳ ଉଭୟ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାର ତାରିଖ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇନଥିଲେ, ବରଂ ସ୍ମିଥ୍ ଯେପରି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, 1844 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ଯୋଡ଼ା ଥିବା ସମୟାବଧିକୁ ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ପଦଦଳିତ ହେବାର ସମୟାବଧି ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ତ୍ରୟୋଦଶ ପଦର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ାଯିବ?" ସେହି ସମୟାବଧି ହେଉଛି ଲେବ୍ୟବିବରଣ 26 ର "ସାତ କାଳ"।

ସ୍ମିଥ୍ ଯାହା ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଚିହ୍ନଟ କରିବାରୁ ଏଡ଼ାଇଲେ, ସେହି ହେଲା ଯେ ଏକୋଣିଶ ପଦର "କ୍ରୋଧ" ସେହି କ୍ରୋଧର "ଶେଷ ଅନ୍ତ" ଥିଲା। ଯଦି "ଶେଷ" ଅଛି, ତେବେ "ପ୍ରଥମ" ମଧ୍ୟ ଅଛି; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ" କେବେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରେ। ସେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗମାନଙ୍କ ସମୟରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ପାପାସୀକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପାପାସୀ ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବ।

> ଏବଂ ସେହି ରାଜା ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ବଡ଼ କରିବ, ଏବଂ ଦେବମାନଙ୍କର ଦେବଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା କହିବ, ଏବଂ କ୍ରୋଧ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇବ; କାରଣ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ସଂପାଦିତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 11:36.

ଛତିଶତମ ପଦକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ସେହି ପଦ ବୋଲି ବୁଝାଯାଏ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଥେସଲନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରରେ ଭାବାନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି।

> କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ ନ କରୁନ୍ତୁ; କାରଣ ପ୍ରଥମେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ସେହି ପାପପୁରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶର ପୁତ୍ର, ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଦିନ ଆସିବ ନାହିଁ; ସେ ଯାହା କି ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ, ସେସବୁର ବିରୋଧ କରେ ଏବଂ ନିଜକୁ ସେସବୁଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରେ; ଏପରି ଭାବରେ ଯେ, ସେ ନିଜେ ଈଶ୍ୱରରୂପେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବସି, ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ। 2 Thessalonians 2:3, 4.

ପାଉଲଙ୍କ "ପାପର ମଣିଷ," ଯିଏ "ନାଶର ପୁତ୍ର" ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଯିଏ "ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, କିମ୍ବା ଯାହାର ଉପାସନା କରାଯାଏ, ସେ ସବୁଠାରୁ ବିରୋଧ କରେ ଓ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରେ," ସେହିଜଣେ ସେହି "ରାଜା" ମଧ୍ୟ, ଯିଏ "ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେବତାଠାରୁ ନିଜକୁ ମହାନ କରିବ।" ଉଭୟ ଅଂଶ ରୋମର ପୋପଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରେ। ଦାନିଏଲ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ପୋପ "କ୍ରୋଧ" ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧିଲାଭ କରିବେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆଗକୁ ବଢ଼ିବେ। ଛତିଶମ ପଦରେ ଥିବା ସେହି କ୍ରୋଧ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" କରାଯାଇଥିଲା। "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଆଘାତ କରିବା"।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପାପାସତ୍ତା ତାହାର "ମାରାତ୍ମକ ଘାତ" ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ "ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ" ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା କିମ୍ବା ସମାପ୍ତ ହେଲା। "ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଶେଷ ହେବା କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ହେବା। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଊଣେଇଶତମ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ସେହି କ୍ରୋଧ"ର ଶେଷ, ସେହି ସମୟର ଶେଷକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାଦଳ ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ତାହା ୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା, କିନ୍ତୁ "ପ୍ରଥମ" କ୍ରୋଧ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଲା।

"ଶେଷ କ୍ରୋଧ" ଖ୍ରୀ.ପୂ. 677 ମସିହାରେ ଅଶ୍ଶୁରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜା ମନଃଶିଙ୍କୁ ବାବିଲୋନକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନିଆଯାଇଥିବା ସମୟରୁ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1844 ମସିହାରେ, ଶେଷ ହେଲା। "ପ୍ରଥମ" କ୍ରୋଧ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 723 ମସିହାରେ ଅଶ୍ଶୁରୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ ଦାସତ୍ୱରେ ନେଇଯାଇଥିବା ସମୟରୁ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1798 ମସିହାରେ, ଶେଷ ହେଲା।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲୁକାୟିତ "ସାତ କାଳ" ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଛି, ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସେଥିକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

> "'ଲାଓଦିକିୟାର ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ: ଆମେନ, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ—ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଯେ ତୁମେ ନ ଶୀତଳ ନ ଉଷ୍ଣ; ହାୟ, ତୁମେ ଶୀତଳ କିମ୍ବା ଉଷ୍ଣ ହେଉଥାନ୍ତ। ତେଣୁ, ତୁମେ ଉଷ୍ଣ ନୁହେଁ ଓ ଶୀତଳ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କୁସୁମୁସା ଥିବାରୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ମୁଖରୁ ଉଗାଳିଦେବି। କାରଣ ତୁମେ କହୁଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏବଂ ମୋର କିଛିର ଅଭାବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଜାଣ ନାହାଁ ଯେ ତୁମେ ହତଭାଗ୍ୟ, ଦୟାର ଯୋଗ୍ୟ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଓ ନଗ୍ନ।'"
>
> "ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଯେ ସେବକମାନଙ୍କୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ବହି ନେଇଯିବାକୁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ନୁହେଁ। ଏହା କେବଳ ସୂତ୍ରଗତ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଅଟେ। ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଶାରୀରିକ ନିରାପତ୍ତାର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ନିଜେମାନେ ଆତ୍ମିକ ସାଧନାର ଉଚ୍ଚସ୍ଥିତିରେ ଅଛୁଅ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛନ୍ତି। 'Because thou sayest, I am rich, and increased with goods, and have

need of nothing; and knowest not that thou art wretched, and miserable, and poor, and blind, and naked.'"

"ମଣିଷମାନଙ୍କର ମନର ଉପରେ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ ଭ୍ରମ ଆଉ କ'ଣ ଆସିପାରେ, ଯେ ସେମାନେ ସଠିକ୍ ବୋଲି ଏମିତି ନିଶ୍ଚୟତା ରଖନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲରେ ଅଛନ୍ତି! ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖଦ ଭ୍ରମର ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖେ, ତଥାପି ସେହି ଭ୍ରମରେ ସେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଅଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟନୀୟ। ଯେତେବେଳେ ଯେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଛି ସେମାନେ ନିଜେମାନଙ୍କୁ ଏହା କହି ଆତ୍ମପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଆଧାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ଆଧାତ୍ମିକ ଅନ୍ଧତା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଏବଂ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଚମକପ୍ରଦ ନିନ୍ଦାଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ନିରାପତ୍ତିଭାବକୁ ଭଙ୍ଗ କରେ। ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ, ଏତେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଓ କଠୋର, ଭୁଲ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ କଥା କହୁଛନ୍ତି ସେହି ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସଠିକ୍ ହେବ।" Testimonies, volume 3, 252.